

sig Undervisningen af 200 af Kommunens skolepligtige Børn og herfor faar 10,000 Kr. om Aaret. Naar det ærede Medlemme, at Roskilde Kommune derved sparede 15 Kr. pr. Barn, saa holder dette ikke Stik. Hvad vinder Staten derved? Den vinder det, at den faar en stor Øvelsesskole frit, idet den Sum, der betales af Roskilde Kommune, vil være rigelig til Lærertilbuddene ved Skolen, medens vi i Jonstrup selv maa afholde Omkostningerne ved den langt mindre Øvelsesskole, og til Lønninger ved denne anvendes 3,200 Kr. aarligt. Det er ogsaa af de Ting, der spares ved at flytte til Roskilde. Det er en Selvfølge, at medens Kommunen saaledes ved sit Tilbud betaler Lærertilbuddene og Udgiften ved Driften af Øvelsesskolen, er det Staten, der ansætter Personalet. Det samme ærede Medlem fremkom med det Argument mod at flytte fra Jonstrup, at Eleverne der kunne faa saa meget billigere Værelse. I den Henseende maa man huske paa, at Eleverne jo ikke have den Adgang til billige Værelser paa de andre Statsseminarier, og at for Resten et større og større Antal af Eleverne paa Jonstrup Seminarium slet ikke bryder sig om at benytte denne Adgang til billigt Ophold. Saa det Argument, at der her bydes Eleverne en billig Bolig, kan ikke veje med i Spørgsmaalet om, hvorvidt vi vedblivende skulle drive et Statsseminarium ved Jonstrup eller benytte den Lejlighed, der nu foreligger, til at flytte det til Roskilde.

Lohmann: Jeg tror ikke, man gør sig skyldig i nogen Overdrivelse, naar man siger, at det foreliggende Forslag har faaet en meget kølig Modtagelse, og jeg vil sige, at det forekommer mig, at den er noget for kølig. Forslaget har sine tiltalende Sider, og det synes mig, at dette ikke er kommet ret frem under den foregaaende Forhandling. Det Hovedargument, som man har ført frem mod Flytningen af dette Seminarium, er, som vi have hørt fra flere ærede Medlemmer, at der er kostet saa betydelige Summer til Byggeforetagerender ude ved Jonstrup, og at der, som man siger, er vist en saadan Mangel paa Fremsynethed, at man ikke kan forsvare at gaa til den store Bekostning ved Flytningen. Men denne Mangel paa Fremsynethed og de store Bekostninger kunne ikke begrunde, at vi undlade at flytte Seminariet, hvis Forholdene ellers tale til Gunst derfor. Mangelen paa Fremsynethed kan næppe lægges over paa enkelte Personer. Man

kan sige, at det er Administrationen, der har vist denne Mangel paa Fremsynethed, ja vel, men den fordeler sig over en lang Aarrække og kan næppe lægges over paa enkelte Personer: vi komme vist alle til at tage vor Part af denne Mangel paa Fremsynethed. Det er en almindelig dansk Skødesynd, der møder os alle Vegne ved det offentlige Bygningsvæsen. Jeg tror som sagt ikke, at de hidtidige store Bekostninger ved Seminariet kunne tale mod at flytte Seminariet til Roskilde. Naar Ministeren oplyste, at der endnu forestod meget betydelige og bekostelige Byggeforetagerender derude, kan dette ikke være tilstrækkelig Grund til køligt at vise Forslaget fra sig.

Det ærede Medlem fra Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen) talte om Kasereringen. Jeg tror ikke, den er heldig paa et Seminarium, og naar det ærede Medlem sammenlignede Forholdene paa Højskolen med Forholdene paa Seminarierne, maa jeg sige, at disse Forhold kunne slet ikke sammenlignes. Kasereringen har sin store Betydning paa Folkehøjskolerne, fordi det der meget mere drejer sig om at faa Eleverne ind under en aandelig Paavirkning, end om at meddele dem en Mængde positive Kundskaber. Anderledes forholder det sig jo paa et Seminarium. Der er det i Hovedsagen Lærernes og Forstandernes Maal at meddele Eleverne de nødvendige Kundskaber, og her tror jeg ikke, at Kasereringen er heldig. Hvis det ærede Medlem vil lægge Mærke til vore udvidede Højskoler, tror jeg, det ærede Medlem vil erkende, at allerede der har Kasereringen begyndt at tabe meget af sin Betydning. Saasnt Eleverne begynde at indrette sig paa Soveværelser med Varme og Lys om Aftenen og der tilbringe Aftenen med Læsning og andet aandeligt Arbejde, begynder Kasereringen at tabe noget af sin Betydning. Jeg tror derfor heller ikke, at dette Argument vejer stærkt mod det, der her er Tale om.

Saa sagde det ærede Medlem noget om, at vore Seminarier skulde ligge paa Landet, og at de ikke burde flyttes til Byerne. Ja, jeg hælder ogsaa til denne Anskuelse, men jeg er dog ikke blind for, at det er en Anskuelse, som svækkes meget af hele den Udvikling, Tiden er kommen ind i. I gamle Dage var det ret naturligt, at man lagde Seminarierne paa Landet, og det kan det for saa vidt være endnu. Men det har ikke nu den Betydning som i ældre Tider. Man maa huske paa, at en meget stor Del af Befolkningen